

Kamu Yönetiminde Haksızlık ve Ayrımcılık Olur mu?

Adalet devletin dini ise, haksızlık ve ayrımcılıkta bu dinin en büyük günahlarından olsa gerek! Kamu yönetiminde adalet ve istikrar halkın huzur ve emniyetinin teminatıdır. Güvenlik, sağlık, eğitim gibi temel ihtiyaç ve uygulamalar vatandaşlık konforunu ve bağlılığını geliştiren unsurlardır.

Kamunun yazılı konuşma dili mevzuat, beden dili ise, icraat tercihleri ve uygulamalarıdır. Bazen mevzuata, bazen de uygulamalara sirayet eden haksızlık ve ayrımcılık gibi olumsuzluklar yüzünden hakta huzursuzluk, güvensizlik gibi negatif sonuçlar gelişir. Halkın kültür ve değer yapısına uygun düşmeyen yasal düzenlemeler bu kopuşu derinleştirir, telafisi güç ve pahalı sıkıntılara yol açar.

Bu izahımızı bazı örnekler ile açıklayarak yaşanan haksızlıkları ve ayrımcılıkları gösterelim:

Milletvekillerinin kendi maaş, emeklilik, sağlık ve sosyal haklar konusunda ne kadar abartılı ayrıcalıklar yaptığını duymayan kalmamıştır. Meclisimizin yarısı hem emekli vekil, hem de aktif vekil maaşını aynı anda alabilecek kadar rahat ve pervasız siyasetçilerimizle doludur.

Her fırsatta tatile çıkma konusunda da müthiş başarılıdırlar!

Devletin kanunlarına göre, memurlara yapılan maaş zamları aynı oranda emekli memurlara da uygulanır. Kanuna karşı adeta hile yapılarak, memurlara seyyanen zam uygulamasıyla emekli memurlardan zam kaçırılması güncel bir haksızlıktır. Memur ve emeklisine öz-üvey evlat ayrımcılığı yapma geleneği doğmuştur!

Sözde “Toplum Yararına Proje” diye bir garabet uydurularak, İŞKUR organizasyonu ile bazı kamu hizmetlerinin karşılanması için İşsizlik Fonu peşkeş çekilir gibi harcanmaktadır! TYP kapsamında işe alınan insanlarımız, ömür boyu sadece 9 ay insan muamelesi yapılarak, asgari ücretle çalıştırıldı. 9 ayı dolan insanlar adeta sokağa atılarak, başıboş hayvanlardan daha sahipsiz bir duruma düşürüldü! Bir daha hiç kimse muhatap alınmadılar. Yeni kurbanlar ile bu haksız ve istikrarsız istihdam garabetine devam edildi.

İş ve çalışma mevzuatına göre, hiç kimse asgari ücretten daha az bir maaşla çalıştırılmaz. Doğum, evlilik, hastalık, bayram tatili gibi temel özlük haklarından mahrum bırakılmaz. Ama, acil ve geçici durumlar için düşünülen ekders ücretiyle eğitim hizmetini sağlama yöntemi aşırı esnetilerek, esas ve sürekli personel istihdamı için kullanıldı. Amacından çıkartılarak 20 yıldan fazla süredir kamuda insafsız emek sömürüsüne döndürüldü. Ekders ücretiyle öğretmenler, memurlar, Kur’an öğreticileri, ustalar, antrenörler, sosyologlar, hemşireler, sosyal çalışmacılar istihdam edildi. Milli Eğitim, Gençlik ve Spor, Kültür ve Turizm, Aile ve Sosyal Politikalar, Tarım ve Orman Bakanlıkları ile Diyanet İşleri başkanlığı gibi kurumlarda, istihdam kanseri gibi emek sömürüsü aracı olarak yaygın kullanıldı. Sosyal Güvenlik Kurumu ve Türkiye İnsan Hakları Kurumu gibi doğrudan sorumlu yapılarımız, bu sömürüye, kölelikten beter şartlara kör, sağır ve dilsiz kaldılar. Haksızlığın kamu tarafından yapılması kahreden bir sessizliğe neden oldu! Deprem bölgesindeki ekonomik yardımlarda bile kadrolu-ekdersli ayrımcılığı yaptılar. Ekdersli çalışanlara zırnık kadar bile deprem tazminatı vermediler!

Güya, kadın ve erkeği fitrata aykırı bir şekilde birbirine eş ve eşit yaptık! Ama hemen ardından kurnazlık göstererek kadının lehine, erkeğin aleyhine ayrımcılıkları bu temel ilkedен muaf tuttuk! Kadın beyanına esas iftira ve haksız muhakemenin önünü açan İstanbul Sözleşmesinden kalan 6284 yarasını ve diğer yasalarımızdaki zehirli etkilerini temizlemedik! Süresiz nafaka zulmüyle, velayet haksızlıklarıyla, soy emniyetini iptal etmeyle ve daha birçok şeyle kadına üstün ve ayrı, erkeğe doğuştan suçlu önyargılı yaklaşımı kamu yönetimine

yansıttık. Kadın dernekleri federasyonu başkanının “kadın hareketi olarak devlet mekanizmasından daha güçlüyüz” hezeyanının kamu yönetiminde sessiz kalınarak kabullenildiğini izlemek zorunda kaldık!

“İnsanı yaşat ki Devlet yaşasın” felsefesinden koparak, “köpekleri yaşat ki insana ne olursa olsun” kanunlarını çıkardık! İnsana vermediğimiz değeri başıboş köpeklere gösterdik! Devletin hayvanlar arasında ayrımcılık yapmasını, her şeyinden yararlandığımız besi hayvanları ve yaban hayvanlarına karşı köpekleri tanrısal ve dokunulamaz bir makama getirmesini önleyemedik!

Taşeron son veriyoruz diye ortaya çıkarken, hem taşeronlar arasında kelime ve tarih oyunları ile ayrımcılığa maruz kalanları gizledik, hem de kadroya alıyoruz diye kandırdığımız belediye taşeronlarını belediye şirketlerinde daha beter şartlarda çile çekmeye zorladık! Çakma unvanlar ile resmi memuriyet görevlerini yetkisiz personele yaptırarak. Belediyelerde haksız ve adaletsiz istihdam modelleri geliştirdik. Çalışma barışı ve huzuru diye bir şey bırakmadık!

Şehit ve Gazi verdiklerinde Güvenlik Korucularımızın, Uzman Çavuşlarımızın, Astsubaylarımızın yanında en ateşli Vatan Millet Sakarya nutuklarını attık! Şehit ailelerinin yanında üzgün pozlar verdik! Ama gündem değişince bu kahramanlarımızın meslektaşlarını anında unutarak, haksız, yetersiz ve vefasız şartlarda görev yapmalarını, emekli olunca sefalet düşmelerini önleyemedik! Diğer kamu çalışanlarına verilen temel hakları güvenlik kahramanlarımıza çok gördük. Adaletin tecellisi için görev yaparken canıyla, sağlığıyla ve bazen ailesiyle toptan etkilenen İnfaz Koruma Memurlarımızın, sanki Genel İdari İşler yapıyorlarmış gibi absürt kadro uygunsuzluğunu devam ettirdik!

Kadınlarımız arasında doğum borçlanması, erkekler arasında askerlik borçlanması gibi haksız ayrımcılıklar yaptık. İş ve risk açısından çalışan kabul edilirken, hak ve imkânlar açısından öğrenci sayılan çırak ve stajyer mağdurlar grubu oluşturduk. EYT düzenlemesinde, sanki kasıtlı olarak mağdur bırakılan kısmi emeklilik ve 5000 gün prim mağduru çifte kavrulmuş mazlumlarımız oldu!

Trafik kurallarının kontrol ve cezalandırmasında haksızlıklar ve ayrımcılıklar yaptık. Aşırı hızlı gidenleri, trafik ışıklarına uymayarak daha çok insan ölümüne neden olabilecekleri puan aflarıyla affettik. Ama ölümlü kazaya karışmadan alkol kabahatini işleyenleri, çok uzun

sürelerce tam hak iptali ve SÜDGE gibi eziyet uygulamaları ile canlarından bezdirdik. Sadece sürücüleri değil, onlar ile birlikte geçimleri bağlı olan eş ve çocuklarını da ekonomik yoksulluğa düşürdük! Ceza ve afta ölçüyü, kişiselliği, ıslah ediciliği terk ettik!

Velhasıl, kamu yönetimince vatandaşa yaşattığımız haksızlıklar ve ayrımcılıklar sayfalarca yazsak yetmeyecek kadar çok ve ayrıntılıdır maalesef. Başta da belirttiğimiz gibi devletin dini adalettir! Vatandaşların kendilerini değersiz, adaletsiz ve korunmasız hissetmesine neden olan sıkıntılı mevzuat ve uygulamalar acilen düzeltilmeli, toplumsal refahın ve huzurun geliştirilmesi için gereken yapılmalıdır!

Diyeceksiniz ki bu sorunların hepsi birden çözülür mü? En azından yıllardır talep edilen toplumsal beklentilerin çözülmesi için ortak duamız olsun! Yüce Rabbimizin **“İçinizden hayra çağırın, iyiliği emredip kötülüğü meneden bir topluluk bulunsun.”** (Al-i İmran/104) emrine icabet edelim öyle değil mi dostlar?

[Ekim Ayını Kimler Bekliyor?](#)

Milletin derdine derman olmaları veya en azından çalışmaları için seçtiğimiz 27. dönem Vekilleri, geride öfke ve hayal kırıklığı bırakarak, çözüm bekleyen onlarca soruna neredeyse hiç dokunmadan gittiler! 28. Dönemde tazelenen umut ve beklentilerle gelen Vekillerimiz de

meclise geldikleri anda kronik Vekil hastalıklarına yakalandılar!

Meclisin duvarlarına sinsice yerleşmiş olan umarsızlık, gamsızlık, bencillik, tembellik, duyarsızlık ve kibir mikroplarıyla anında enfekte oldular! Daha mazbatalarındaki mürekkepler bile kurumadan, 1,5 aylık taze vekiller iken, Ekim ayına kadar sürecek olan anlamsız, haksız ve gereksiz uzunlukta bir tatile adeta kaçtılar!

Toplumsal beklentiler klasörünün kapağını bile açmadan, millete zehir gibi gelen ekstra vergi yüklerini doğru dürüst tartışmadan, alternatif yollarını sorgulamadan onaylayıp gittiler!

Sayın Cumhurbaşkanı da Meclisin bu utandıran performansından iktidar partisi Genel Başkanı sıfatı ve etki gücü ile bizatihi sorumludur. Kendisinin onay vermediği tekliflerin gündeme bile alınmadığını düşünürsek, yasamanın yürütme baskısı ve etkisi altında kaldığını söylemek yanlış olmaz!

Toplumda yükselen tepkilere cevap olarak Sayın CB Erdoğan 24 Temmuzda, “Kendisini mağdur hissedenden tüm kesimlerin gönlünü mutlaka alacağız. Bunu da çok gecikmeden yılbaşı civarı neticeye ulaştırmayı planlıyoruz!” demişti.

Ekim ayında açılacak meclisin yıl sonuna kadar çok sınırlı bir çalışma süresi ve yoğun bir programı olacak. Tek başına bütçe maratonu bile bu sürenin çoğunu işgal edecek. Sayın Vekiller bütçe maratonunu tamamlayıp Aralık ayının son haftasında her yıl olduğu gibi NOEL Tatiline çıkacakları için, toplumsal beklentiler konusunda Sayın Erdoğan’ı halka karşı mahcup bırakmamak adına çok çalışmaları gerekecek!

Kendini mağdur hissedenleri yazmaya kalkarsak en az 2-3 sayfa tutacağını bilerek, en azından gruplar halinde hatırlatmış olalım:

1-EYT ilintili mağdur ve talep sahipleri: Kısmi emeklilik, 5000 gün prim mağdurları, Çıracak ve staj mağdurları, Bağ-Kur tescil ve prim sorunlular, doğum ve askerlik borçlanması mağdurları, 9 Eylül 99 sonrası işe giren ve emekliliği 17-20 yıl ötelenenler.

2-İş-Kur TYP garabeti çalışanları, Ulusal Hane Ziyareti çalışanları, eski Okul Güvenlik görevlileri, Ücretli Öğretmenler, Usta Öğreticiler, Fahri Hocalar, EYS Antrenörleri, Aile Bakanlığı Ekdersli Meslek Elemanları, PİKTES projesi çalışanları.

3-İhmal edilen Kahramanlarımız: Güvenlik Korucuları, Sözleşmeli Er-Erbaşlar, Uzman

Çavuşlar, Uzman Jandarmalar, Astsubaylar, İnfaz Koruma Memurları, Güvenlik birimlerindeki Sivil Memurlar.

3-Kamuda türlü isim ve unvanlar altında çalışan envai çeşit engele takılan TAŞERON işçiler ve işçi kılıklı memurlar, KİT ve BİT çalışanları, çakma kadrolu belediye işçileri, çakma sağlıkçılar, karayolu işçileri, her çeşitten var!

4-Yardımcı Hizmetler Sınıfı en gariban memurlar, Öğretmenliği verilmeyen Memurlar, haksız şekilde parçalı aile bırakılan memur ve işçiler, memur kadrosu verilmeyen ama aynı işi yapan üniversiteli kamu işçileri.

5-Sadece Memura yapılan seyyanen zamla haksız şekilde sefalete sürülen memur emeklileri, haksız Aylık Bağlama Oranları ve piyasa zamları yüzünden maaşının hayrını göremeyen SSK ve Bağ-Kur emeklileri.

6-Bir önceki Milli Eğitim Bakanı ile bir sonraki Bakan arasındaki tutarsızlığın bedeli ödetilen 2022 KPSS ataması bekleyen öğretmenler, mezunlar havuzunda çırpınarak beklerken; yetersiz kontenjan sayısı, 35 yaş sınırı, 4001 kodu gibi haksızlıklar ile umutları doğranan gençler.

7-Evlenmeyi tuzağa çeviren yasalardan korkarak uzaklaşan, haramlarla boğuşmaya sevk edilen, 6284 ve süresiz nafaka gibi zulüm yasalarının kara gölgesinden kurtulamayan gençler ve gittikçe zayıflayan, parçalanan aile ocakları.

8-Birbirinden tuhaf ve çelişkili af ceza indirimi gibi uygulamaların dahi dışında bırakılan, çek yasası mağdurları ve ehliyet affı beklentili yüzbinlerce insanımız,

9-YÖK'ün haksız uygulama ve bürokratik zorbalıklarından kendilerini bir türlü kurtaramayan denklik sorunu mağdurları, YÖK 100/2000 projesi doktor akademisyenleri, azami süre sorunu yüzünden mevcut aflardan yararlanamayıp okullarından atılan TIP ve Dişçilik vb. bölüm öğrencileri.

10-Makul ücretli ve kışlasız bedelli askerlik talep eden gençler.

11-Ülkenin her yerini işgal eden başıboş köpek terörüne, her gün kurban gibi insanlarımızı feda etmekten bıkip usanan, kendi yurdunda köpekten daha değersiz hisseden vatandaşlar.

...

Gördüğünüz gibi konu başlığı da mağdur sayısı da çok ve milyonlarca insanı doğrudan etkiliyor. Bunlar bir çırpıda aklıma gelenlerdi. Elbette eksikler de çoktur.

Netice olarak, Sayın Vekillerimiz lütfederek 3 aylık tatillerini tamamlayıp geldiklerinde, gerçekten çok hızlı ve etkili çalışmaları gerekiyor. Öbür türlü halefleri gibi hüsrana ve kızgınlık yaşatmaya, hayır duası yerine ah ve beddua toplamaya devam edeceklerdir.

Sayın Vekillerimizin, Ekim ayına kadar keyif çatarak geldikten sonra, bunca sorun ve talep için süremiz yetmedi deme lükslerinin olmadığını hatırlatmaya gerek yoktur sanırım. Yaklaşan yerel seçimler öncesinde Meclise ilk defa katılan Yeniden Refah Partisi gibi taze partilerin özellikle yüksek performans göstermelerini bekliyoruz.

Kendilerine yönelik tüm hakları en üst limitten yasalaştıran, bir koyundan bir kaç post çıkarırcasına hem şimdiki Vekil maaşını hem de önceki dönemler için emeklilik maaşını aynı anda alabilecek kadar becerikli olabilen Sayın Vekillerimizden bu kadarlık performans istememiz haklı değil mi?

Feshedilen İstanbul Sözleşmesinin mevzuatımızdaki zehirli atıkları da temizlenmelidir!

Feshedilen İstanbul Sözleşmesinin mevzuatımızdaki zehirli atıkları da temizlenmelidir!

Kadın-Erkek İlişkisinde Şiddetin Temelleri

İnsanlığın başlangıcından beri; kadın ve erkek arasındaki cinsel çekim, karşılıklı istek ve ihtiyaçlar, fiziksel farklılıklar ve duygusal zıtlıklardan oluşan renkli atmosfer nedeniyle, sürekli bir dalgalanma söz konusudur. Kadının varlığı, erkek için karşı konulamaz bir cazibe alanı; erkeğin sağladığı imkan ve avantajlar ise kadın için kolayca vazgeçilemez istek ve ihtiyaçlar karmasıdır.

Erkeğin doğası gereği her zaman mücadeleye hazır olması, biriken enerjisini düzenli aralıklarla harcama eğilimi, görev ve sorumluluklarının yüklediği stres sonucu öfke nöbetlerine kapılma kolaylığı, vatani ve ailesi gibi sevdiklerini korumak uğruna, gözünü kırpmadan canını feda edebilecek kadar yüksek bağlılığı ve cesareti de bir gerçektir.

Şiddet olayını, sadece kadın-erkek cinsleri arasında değerlendirmek eksik ve yanıltıcı olur. Bütün insanların kendi çapında hemcinslerine ve karşı cinse, hatta hayvan ve bitki gibi diğer canlılara şiddet uygulama potansiyeli vardır. İnsan grupları arasında, kendi akranlarına ve diğerlerine şiddet uygulama sıklığı ve yaygınlığı en yüksek görülen kısmı, yetişkin erkeklerdir.

Yetişkin erkeklerin; diğer yetişkin erkeklere, kadınlara, yaşlılara, çocuklara, engellilere, hayvanlara ve bitkilere şiddet uygulama yoğunluğu genel anlamda hepsinden daha fazla olmaktadır.

Fiziksel güç dengesizliği:

Yetişkin erkekler dışındakilerin de kendi aralarında veya diğerlerine karşı şiddet olaylarının faili olabildiğini görüyoruz. Mesela, küçük çocuklara yönelik şiddet ve cinayet eylemlerini en çok kadınların yaptığını, adli kayıtlar gösteriyor. Buradan da anlaşılacağı üzere, şiddetin ortaya çıkmasında temel şartlardan birisi muhatabına karşı fiziksel üstünlük ve baş edebilme kolaylığıdır. Yetişkin erkeklerin, genel anlamda her kesime karşı güçlü ve baskın olabilme imkanı vardır. Kadınların, kolayca başa çıkabilecekleri çocuklara karşı doğrudan fiziksel güç kullanabildiğini, fiziksel açıdan zorlanacağı yetişkin erkeklere karşı ise, daha planlı ve sinsi yöntemlere başvurarak şiddet eylemini gerçekleştirdiğini yaşamış olaylardan biliyoruz.

Biraz tebessüm için burada bir fıkra paylaşalım: Adamın birisi, gün geçtikçe ağırlaşan bir hastalığa yakalanarak yatağa düşmüş. Karısı da her gün hizmetini güzelce ederek ihtiyaçlarını gideriyor ve bakımını yapıyormuş. Karısının bu vefakar ve cefakar tavrından çok etkilenen adam dayanamayıp -Hayatım, beni bu en zor ve hasta günlerimde bile yalnız bırakmadın ve özenle bakmaya devam ettin. Bu yüzden çok mutluyum fakat, sana karşı da büyük bir mahcubiyet içindeyim. Artık sayılı nefesim kaldı, yarına çıkar mıyım bilmem ama sana bir itirafta bulunmak istiyorum. Nefsime uydum ve senin gibi mübarek bir kadını aldattım. Çok pişmanım, demiş. Karısı da, -Biliyorum! Zaten ben de seni 0 yüzden zehirledim, demiş.

Kadının doğal zayıflığı ve acizliği, erkeğin fiziksel güçlülüğü ve maddi imkanlara sahip olması, tarih boyunca toplumlarda farklı boyutlarda yaşanan sonuçlar doğurmuştur. Savaşlarda ve çatışmalarda can veren erkeklerin dışında, en çok saldırıya maruz kalan ve ganimet muamelesi görerek paylaşılan insanlardır kadınlar. Eski ve ortaçağ Avrupa'sında insan olup olmadığı tartışılan, işkenceli ölümlere maruz bırakılan, 1800'lü yılların sonuna kadar pazar yerinde boynundaki ipe mal gibi satılabilirdi kadınlar. Cahiliye dönemi Arap toplumunda kız doğduğu için utanılan, terk edilen veya diri diri toprağa gömülen değersiz insanlardı kadınlar.

Erkeklerin bencilliği:

Kadın-erkek ilişkilerindeki sorunlar; her topluma, zamana, dine ve kültüre göre değişen içerik

ve derinlikler gösterir. Yazıyı uzatmamak adına, doğrudan ülke insanımıza ve dinimize yönelik tespitlerime gelmek istiyorum.

Evet, İslam'ın gelişi ile birlikte, insanlığa dair bütün değerler en mükemmel tanımına kavuşmuş ve bir sistem düzeni içinde taşlar yerine konmuştur. Kadın ve erkeğin birbirlerine karşı hak ve sorumlulukları çizilmiş, aile düzeni içinde yönetim yapısı kurulmuş, kadına ve erkeğe yaratılış özelliklerine uygun roller verilmiştir. CEDAW Sözleşmesi ile resmileşen Toplumsal Cinsiyet Eşitliği (TCE) akımının en büyük hedeflerinden birisi de bu rol dağılımını yok etmektir.

Müslüman erkekler, "kavvam" sıfatıyla kendilerine verilen aile yönetim yetkilerinin sınırlarını zaman içinde aşarak, emanetçisi oldukları kadınlara karşı, adeta mazlum köle- zalim efendi çizgisine giden sapmalar da gösterebilmiştir.

Nikah akdi ile, bedenini ve hizmetlerini kocasına gönüllü olarak adayın kadınların bazıları, zalim ve egoist adamların elinde çile çeker olmuştur. Hanımlarından, adeta bir peygamber zevcesi sadakati ve hizmeti bekleyen, bütün nimetlerinden sınırsız yararlanmayı doğal hakkı gören bazı erkekler; nedense kendileri de Hz. Muhammed a.s. gibi sevgili ve şefkatli olmayı, hanımlarının ihtiyaçlarını karşılamayı, İslam'ın meşru gördüğü haklarını kullandırmayı unutmuşlardır!

Erkeklerin bencilliğini besleyen ve cehaletini körükleyen temel unsurlar: Yetersiz niteliklerde olduğu için eğitim ve terbiyeleri faydasız kalan ebeveynler, yakın aile ve akraba çevresindeki sorunlar ve kötü örnekler, dini ve kültürel değerleri aktarmaktan uzak ateist ve materyalist felsefeli Milli Eğitim müfredatı, güzel ahlakla işlenmiş eğitimleri vermekte yetersiz kalan öğretmenler, tüket-şehvet-şiddet sarmalında dolaşan yıkıcı ve bozguncu TV-Dizi, Sinema yapımları ve internet yayınları, caydırma ve ıslah etme özelliğini çoktan kaybetmiş, kendisine güven kalmamış çarpık adalet sistemidir.

Kul ve insan olarak haddini aşan, yönetimi altındaki kadın ve çocuklara zulmeden, dinde ve esas kültürde olmayan hak ve yasaklamaları kendisine mubah gören, egoist ve hastalıklı ruhsal sorunlarını aile çevresine yansıtan bazı erkekler yüzünden, toplumun huzuru kaçtığı gibi, bugünlerde herkesin şikayetçi olduğu feminist örgütlerin kullanıp genele mal ederek istismar ettikleri kötü vaka örneklerini çıkarmıştır.

Aile düzenini bozan, dini ve kültürel değerlerimize aykırı feminist yasaların çıkarılmasına sebep olanlar da, sayıları çok fazla olmasa da bu kendini bilmez zalim ve cahil erkekler grubudur. Kamu yönetimi ve feminist odaklar, bu zalimlerin yetiştiği kaynakları kurutmak, eğitim ve aile ortamını güçlendirerek iyileştirmek, sorunlu bireyleri zamanında tespit ederek evlilik öncesinde tedbir almak yerine, toptan bütün erkekleri baştan zalim ve suçlu gören çarpık ve hukuksuz bir anlayışla kanunlar çıkarıp, gittikçe artan aile facialarına neden olmuştur. Türk Ceza Kanunu ve 6284 sayılı yasa maddeleri, iftiracı kötü niyetli kadınların elinde birer silaha dönüşmüş, binlerce masum insanın hayatı sönmüştür.

Toplumun yapısında ve kadınların statüsünde yaşanan değişimler:

Türkiye’de yaşayan nüfusun il ve ilçe merkezlerinde yığılma oranı, 2021 verilerine göre %93,2’ye fırlamış! Kırsal alanlarda yaşayan yalnızca %6,8’lik bir kısım kalmış. Bu değişim her şeyi olduğu gibi, aile ve kadın-erkek ilişkilerini de kökünden sarsıyor. Çünkü kırsal alanda yaşanan hayat şartları ve kadın-erkek görevleri, şehirlerde sürdürülemez hale geliyor.

Anadolu ve Trakya kırsalında yaşayan kadınlara sadece ev hanımı demek büyük bir hata ve haksızlık olurdu. Çünkü, her kadının evindeki standart iş ve görevleri dışında devam eden tarla, bahçe, bağ ve hayvancılık işleri de oluyordu. Kadınlar, ailenin mal ve mülklerini işlemeye erkekleri ile omuz omuza çalışıyor ve gün boyu meşgul kalıyordu. Bu meşgaleler sırasında kadınların da üretme, kendini gerekli ve değerli hissetme, akranlarıyla sosyalleşme, kocalarıyla birlikte mücadele ederek huzur ve mutluluk duyma gibi kazanımları oluyordu. Kırsal şartlarda da yaşanabilen eziyetler olmakla birlikte, genel manzara bu şekildeydi.

Şehirlere gelen nüfusun çalıştığı alanlar sanayi ve hizmet sektöründe merkezîleşti. Kentsel alanda öncelikle erkeklerin çalışması ve düzenli gelir sağlayarak aile geçimini üstlenmesi yaşandı. Kent ortamında çocukların cinsiyet farkı gözetilmeksizin eğitim imkanlarına daha kolay ulaşması nedeniyle, kız çocuklarında okullaşma oranı yükseldi. Eğitim odaklı mesleklerde kadın erkek oranları değişmeye başladı.

Kırsal bölgelerde kendi içinde dönebilen mütevazı aile bütçeleri ve doğal yaşam kaynakları vardı. Kentsel alanda bütün ihtiyaçlar maddi bedelle alınan ticari metalara dönüştüğü için, zamanla sadece erkeklerin çalışarak aile geçimini karşılaması sağlanamaz oldu. Zaten bağ, bahçe, hayvancılık gibi çalışmaları kaybolan ve adeta dört duvar arasına sıkışmış gibi hisseden kadınların da gönüllü olmasıyla, çalışmaya başlayan kadın nüfusunda büyük artışlar

meydana geldi. Kadınların lehine seyreden eğitim imkanları ve işveren tercihleri yüzünden erkeklerle yaşanan haksız rekabetin sonucunda sanayinin daha düşük ücretle çalışabilen çok sayıda kadın ve erkek işçi havuzu oluştu. Arz talep dengesinin işçiler aleyhine bozulmasıyla asgari ücrete razı ve çaresiz işçi kaynağını sonuna kadar sömürebilen işletmelerde kar maksimizasyonuna katkı sağlandı.

Şehir hayatında erkeklerle aynı şartlarda okuyan ve çalışan kadınların sayısı arttıkça evlilikle ilgili beklentileri ve aile idaresinde esneklik payları değişti. Erkeğine tabi olmak daha zor geldi. Çünkü kadınlar da erkek gibi çalışıp aile geçimine ortak olmaya başladılar. Ekonomik özgürlük duygusu, kocalarıyla aralarındaki iletişimde rekabet ve isyan duygularını yüceltti. Ekonomik şartlar nedeniyle tek başına aile geçimini sağlamaktan aciz bırakılan erkeklerin saygınlıkları ve otoriteleri sarsıldı.

Şehirli kadınların şiddet algısı ve idaresi değişti. Modern eğitim imkanları artmasına rağmen gerileyen din ve ahlak yaşantısının da etkisiyle, dini sınırlar içinde hanımlık görevini sürdürmek ve kocalarına tabi olmak zor gelmeye başladı. Haklı veya haksız nedenlerle başlayan tartışmaların şiddet olaylarıyla sonuçlanma olasılığı yükseldi. Kanun ve kolluk kuvvetlerinin gerekli-gereksiz her anlaşmazlığa dahil edilmesiyle aile birliğini bozan, geriye dönüşü olmadığı gibi şiddeti arttıran süreçler yaşandı.

Aile birliğine zararlı ve yıkıcı geleneklerin doğması:

Evlilik ve aile kurmaya yönelik kararın alınmasından itibaren, daha ilk teklif aşamasında başlayan aşırı maddiyatçı, gösterişçi ve zorlayıcı kapitalist gelenekler yüzünden şiddetin temelleri farkında olmadan atılmaktadır. Evlilik teklif ederken armağan edilen yüzükle başlayan ve her aşamasında yüksek maliyetli kalıplar içinde uyulmasına zorlanan harcamaların erkeklere olan maliyeti 150-200 bin TL civarından başlayıp yukarılara doğru anormal rakamlara çıkabilmektedir.

En mütevazı ailelerde bile dünür-çevre baskısıyla girilen borçlar yeni evli çiftlerin kabusuna dönüşmektedir. Evlenirken bu kadar aşırı harcama yapmak zorunda kalan erkeklerin, kadınlara olan bakışı değişmekte, kadınları bir emanet yerine satın alınan bir mal gibi görme, neden oldukları masraf ve borçlar yüzünden gizli öfke beslenmektedir.

Bu kadar masraf ve borç yükü altında huzurlu bir aile hayatı kurmak çok zor olduğundan, her

tartışma kavga ve şiddet olaylarına gebe gelmektedir.

Aşırı maddiyatçı gelenekler ve zorlayıcı şartlar yüzünden evlilik tarihleri mümkün mertebe ötelenmekte, normal aile yaşantısı yerine gayri meşru nikahsız birliktelikler daha çok tercih edilmeye başlanmaktadır. Evlilik yaş ortalamasının yükselmesi ve evlenme oranlarının düşmesinde önemli bir neden de bu maddi aşırılıklardır.

Aile düşmanı sözleşme ve yasaların hayatı kuşatması:

Kadın ve erkek ilişkilerini etkileyen yasa ve sözleşmelerin hemen hepsinde bulunan ortak özellikler şunlardır:

- Kadının ve erkeğin toplumsal rollerini belirleyen bütün dini ve kültürel değerleri düşman ve kaldırılması gerekli kötülüklerden saymak.

- Ailenin ve toplumun yönetiminde doğal lider olan erkeklerin bütün manevra alanlarını ve yetkilerini ellerinden alarak fiilen etkisiz elemanlara dönüştürmek. Bütün erkekleri doğuştan sapık ve potansiyel katil gibi görerek baştan suçlu ilan eden dengesiz ve haksız bir hukuk düzeni kurmak. Erkeklerle yasaların öngördüğü en ağır tedbir ve hapis cezalarını en kısa zamanda uygulamak. Buna karşın, ezilen ve hor görülen kadınlara insan üstü ilahi bir değer vererek tabulaşan kutsal varlıklara dönüştürmek. Erkekleri cezalandırmak için delil aranmaksızın kadın beyanını yeterli görmek. Kadınlar cinayet bile işlese, bir yolunu bularak makul ve mecbur gösterip en kısa sürede beraatlarını veya tahliyelerini sağlamak.

Türkiye’de en hafif dereceli tartışma veya anlaşmazlık nedeniyle de olsa yolu adliye koridorlarına düşen erkeklerin neredeyse tamamı, yukarıda açıklanan gerçeklerle yüzleşmek zorundadır!

Diğer erkeklerse henüz hangi denizde ve şartlarda yaşadığını bilmeyen saf balıklar gibidir. Feminist adaletin telli ve dikenli kollarıyla henüz müşerref olmamaları, sorunsuz yaşayan erkeklerin güvende olduklarını göstermez. Bu durum tıpkı her sağlıklı kişinin bir engelli adayı olması gibi belirsiz ve kesinleşebilecek bir ihtimaldir sadece! O yüzden diyoruz ki Türkiye’deki erkeklerin hiç birisinin maddi ve manevi varlığı, onuru ve şerefi güvenlik garantisinde değildir. Bir suçlamaya, bir iftiraya bağlı ince iplikle tutulmuştur.

Tek taraflı çocuk velayeti, bir türlü bitmeyen boşanma davaları, TCK ve 6284 yasasına

dayanarak yapılan iftira beyanları, yıllarca süren tedbir nafakaları bitince de ölene kadar ucu bucaksız bağlanan süresiz ve düzenli artan nafaka mahkumiyetleri, masrafları üstlenen taraf erkekler olduğu halde, kadınlarda haksız zenginleşmeye yol açan mal paylaşımı, takıların tek taraflı paylaşımı ve ağır tazminat yüklerinin erkeklere bırakılması, çocuklarıyla yeterli vakit geçirmesine isin verilmediği gibi, EYS (Ebeveyni Yabancılaştırma Sendromu) ile kendilerine karşı kışkırtılmasının çöküntüsünü yaşayan erkekler, adeta şiddete başvurmaları için özel olarak dürtülmekte ve tahrik edilmektedir.

Haksız ve dengesiz kararlarla, kendisini aldatarak rezil rüsva eden eski hanımlarına nafaka ödemeye mahkum edilen, işsiz veya engelli olsa da bu mahkûmiyeti kaldırılmayan, yeni bir yuva kurduğunda karısının ve çocuklarının rızkını artık dini ve resmi bir bağı kalmadığı el olmuş eski karısına vermek zorunda bırakılan erkeğin yaşadığı her gün bir cinnet olayıyla kararma tehlikesindedir.

TMK 364.maddesinde var olan aile yardımı nafakasını işletmeyen adli ve idari makamların, boşandıktan sonra fakirliğe düştüğü söylenen kadınların bakım yükümlülüğünü sadece eski kocalarına yıkmaları resmen sosyal devlet görevinin ve sorumluluğunun savsaklanmasıdır. Kişiler devletten güçlü değildir. Her insanın bir ailesi vardır veya olması beklenir. Dara düşen insanların geçiminde sorumluluk önceliği kanunda olduğu gibi aile üyelerinde, ailesi olmadığında veya yetersiz kaldığında ise devlet üzerindedir. Bu haksız ve dengesiz yaklaşımlar da birer şiddet nedenine dönüşmektedir.

Erkeklerin hanımlarıyla iletişimi ve sevişmeyi bilmeyişi:

Yüce Allah, kadını ve erkeği yaratırken cinsel lezzetler ve ihtiyaçlar konusunda haşa eksik veya gereksiz bir şey bırakmamıştır. Erkeklerin şehvet duygusu yoğun ve baskın ihtiyaç olmakla beraber, kadınların da çok güçlü ve derin cinsel lezzet yaşama donanımları ve kabiliyetleri vardır. Aralarındaki en önemli fark cinsel dürtülerini yönetebilme becerisidir. Erkeklerin talepkârlığı, kadınların kontrol yetenekleri yanlış anlaşılabilir, cinselliğin tek taraflı bir alış-veriş gibi algılanmasına ve yaşanmasına neden olmaktadır.

Cinsellik de tıpkı iletişim gibi en alt seviyeden başlayıp gelişebilen ve öğrenilebilen bir süreçtir. Evlilik içinde cinselliği öğretme ve geliştirme konusunda esas görev erkeğindir. Erkeklerin, kadınlarını tanımaları, mutlu oldukları cinsel davranışları öğrenerek bu yönde saygılı ve özverili davranmaları, kadınların da en az kendileri kadar mutlu olabilecekleri

nitelikli, kaliteli ve sağlıklı beraberlikleri yaşatmaları gerekir.

Eğer bir evlilikte cinsellik kadınlar için, sadece erkek istediğinde mecburen katlanılan zorunlu bir görev ve bazen de eziyete dönüşmüş ise, erkek sevişmeyi bilmiyor ve bilmediği için karısına sevdirmeyi de beceremiyor demektir! Savsaklanan ve sırf kocanın hatırı için idareten yapılan sevişmelerden sonra kadınların duygu ve düşüncelerinin olumlu yönde gelişmesi mümkün değildir. Mutlu olmayan kadınların idare esnekliği ile birlikte mutlu etme çabası da azalır. Halbuki kadın ve erkeğin normal hayatta karşılayamadığı tek meşru ihtiyacı cinselliktir. Cinselliğin hayal kırıklığına dönüştüğu evliliklerin uzun sürmesi beklenemez.

Müslüman erkekler açısından, kendilerine yeterince itaat ve iyilik göstermeyen kadınlarına, Nisa Suresi 34. ayetinde belirtilen uyarı cezası olarak, yataklarını ayırmalarının etkili olabilmesi için önce cinselliğin kadınlar açısından da vazgeçilemez bir güzellik olduğunun hissettirilmesi gerekir! Karısına cinselliği sevdiremeyen ve kendisini arzulatmayı beceremeyen bir erkek isterse bir ay ayrı yatsın çokta etkilemez ki! Hatta içinden oh be kurtuldum gereksiz yere eziyetinden bile denebilir!

Kaliteli ve tutkulu bir cinsel hayatın yolu, karı-koca arasında kaliteli iletişimden geçer! Birbirini anlamayan, yeterince tanımayan, sevildiğini hissetmeyen ve hissettiremeyen insanlar mutlUCA sevişebilir mi?

Kadınların en önemli cinsel organı beynidir! Erkekler önce kadın beynini mutlu etmeyi başarabilmelidir. Sevişmeyi mekanik ve acele geçiştirilen bir eylem gibi gören erkekler, koca bir gölün kıyısında susuzluktan bayılan bahtsız ve beceriksiz insanlar gibi hissedebilecekleri güzelliklerden bihaber yaşarlar. Her erkeğin hanımını iyi tanıması, konuşması ve konuşturması, cinsel mutluluk için cesaret vererek taleplerini iletebilmesini sağlaması ve mümkün mertebe bunları karşılaması gerekir. Cinsellik iki kişilik bir takım oyunudur. Başarı ve yüksek performans için iki tarafında gönüllü katılımı şarttır.

İletişim kurmada zorlanan, sevişmeyi bilmeyen veya pornografiyi kendisine örnek alarak davranan erkekler, cinsel gerilimden kendilerini ve hanımlarını koruyamadıkları için, sürekli sıkıntılı ve mutsuz bir ruh hali içinde, şiddet olaylarına hazır durumda gezerler. Sağlıklı bir cinsel hayatı olan kadın ve erkeklerin durumunu, birlikte çalıştıkları iş arkadaşları bile anlayıp tahmin edebilirler!

Sonuç

Kadın ve erkek özelinde yaşanan şiddet olaylarının bazı önemli nedenlerini yukarıda izah etmeye çalıştım. Elbette eksik kalan veya daha ayrıntılı işlenmesi gereken kısımlar da vardır. Genel olarak şiddetin hayatımızdaki yerinin azalabilmesi için; sağlıklı ve mutlu aile yuvalarında yetişmiş nesillere, dini ve kültürel değerleri aktarabilen sözde değil, özde Milli Eğitim sistemine ve uygulayıcılarına, cinsiyetçi bölücülüğe neden olmayan ve insanlardaki adalet duygusunu yıpratmayan sağlam bir adalet sistemine, evlilik öncesinde yeterli bilgi ve beceriyle donanmış gençlerin evlenmesine izin verilmesine, evlilik sonrasında yaşanabilecek sorunlar için çok yönlü danışmanlık ve destekleme hizmetlerinin sunulmasına, ekonomik şartların insani ihtiyaçları karşılayabilecek şekilde düzeltilmesine ve kaynakların adilce paylaşımına ihtiyaç vardır.

Hayırlı ve faydalı olması temennilerimle dikkatinize sunarım.

[Yasalarla Çökertilen Aileyi Genelgeler Doğrultamaz!](#)

Sayın Cumhurbaşkanımız tarafından 28 Ocak 2022’de yayınlanan, “Basın ve Yayım Faaliyetleri” başlıklı ama Aile ve gençliğin korunmasına yönelik genelge, oldukça kıymetli ve beklenen bir belgeydi. Son 35 yılda devam eden fakat son 20 yılda anormal seviyelere çıkan din, kültür ve aile merkezli yozlaşmadan ve çok yönlü sistematik saldırılardan sonra, devletin bu refleksi gösterme vakti çoktan geçmişti zaten.

İstanbul sözleşmesinin feshedilmesiyle ortaya konulan yapıcı ve öze dönücü iradenin, kanunlardaki çarpık ve zararlı etkilerini de gidermesi bekleniyordu. Yasal güvencesi devam eden sistematik aile ve kültür düşmanlığının, bir uyarı niteliğinde kalan genelge yok edilmesi elbette beklenemez. Ancak, aile dostu iradenin kendini belli etmesi açısından, yine de çok değerli bir adım olduğunu tekrar vurgulayalım.

Yazı başlığındaki iddiamın maddi delillerini ve tespitlerimin bir kısmını paylaşmak isterim.

Mesela, bu genelgenin 2. paragrafında anayasamızda yer alan ailenin korunmasına yönelik 41. madde ve devletin gençleri kötü alışkanlıklardan ve cehaletten koruma görevini belirten 58.maddeye atıf yapılmış. Resmi olarak kumar işleten ve üstüne bir de “Milli” kavramını koyarak meşrulaştıran, kumar oynanması için her türlü bahis ve iddia türlerine izin veren, kumara ve kumar işletmecisi firmalara teşvik için KDV oranlarını düşüren, aslında internet

erişimini kapatabilecekken sanal kumar sitelerine de erişim imkanı vererek, yabancı kumar baronlarının halkımızı sömürmesine engel olamayan Devletimiz, gençleri kumardan koruyor mu yoksa teşvik mi ediyor?

Ailenin korunması; en başta aile kurmanın kolaylaştırılması, ailenin desteklenmesi ve aile birliği sarsılanların yapıcı katkı ile devamının sağlanmasını gerektirir. Anayasamızda korunması emredilen ailenin, dağıtılması için gereken her türlü yasal tuzak varken, 6284, TMK ve TCK sayesinde yürütme ve yargı organları aile mezbahalarına dönüşmüşken, bu görev mümkün olabilir mi? En ufak bir anlaşmazlıkta, ailenin bir daha birleşemeyecek tarzda parçalanmasına neden olan 6284 yasası ile aile birliğini, aile reisliğinin sorumluluğunu, namus, şeref ve haysiyetini sürdürmek mümkün değildir. İstanbul Sözleşmesi ile İslam toplumuna dayatılan namussuz, şerefsiz, ahlaksız ve sınırsız derecede bağımsız nefisperest bireylerin, yetişmesi için gereken yasal düzenlemelerin tamamı, eşcinseller arası resmi evlilik hariç uygulanmıştır. Madem ki İstanbul Sözleşmesinin kötü ve zararlı olduğunu fark ederek geri çekildiniz, yasalarımıza zorla eklettiği Aile ve namus düşmanı maddelerini neden düzeltmiyorsunuz?

Mesela mahkemelerimizde ufak çaplı suç ve anlaşmazlıkların hemen hepsi artık arabulucudan geçmek zorunda. Dava açılması ancak arabulucu sonrası mümkün olabiliyor. Ama aile mahkemelerinde böyle bir son çıkış kapısı yok! Hemen ailenin infazına yönelik emir var çünkü. Aileyi kurtarmak için hakem atanamıyor! Aile böyle mi korunur?

Gönül isterdi ki, oldukça duyarlı bir yaklaşım ve güzel bir kararlılıkla yazılan bu genelgeyi çıkaran Cumhurbaşkanımız, basın yayın organlarından beklediği aile hassasiyetini en başta kendisi göstererek, Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığına feminist, bekar ve çocuksuz avukat bir hanımefendi yerine; herkesin aile büyüğü olarak sevip sayabileceği, kadın-erkek iletişimini bilen, çocuk yetiştirmiş, şefkatli bir aile babasını veya bu vasıflara karşılık gelen bir hanımefendiyi atasaydı. Aileye gereken değerlerin verilip verilmediğini, biz vatandaşlar sözlerle değil, icraatlar ile anlar ve değerlendiririz. Türkiye’de aile adına yapılan hemen her oluşum büyük oranda feminist işgali altındadır. TBMM içinde bile, sözde “Kadın-Erkek Fırsat Eşitliği” için kurulan komisyonun toplam 25 üyesinden, başkan dahil 22’si kadın, sadece 3’ü erkektir. Böyle fırsat eşitliği mi olurmuş?

Aile düşmanı yasaların ayrıntılarını, evlenmeyi tuzağa çeviren kadın beyanına dayalı

cezalandırma, süresiz nafaka, tek taraflı çocuk velayeti gibi sorunları farklı yazılarda yeterince işlediğimiz için, daha fazla uzatmak istemiyorum. Bir türlü milli olamayan eğitim sistemimizde ayrı bir sorun kaynağıdır, hakeza.

Sonuç olarak bu genelgeyi çok önemsiyor, istenen etkisinin kalıcı şekilde görülebilmesi amacıyla, yasalarımızda gerekli düzenlemelerin ivedilikle yapılması için açık çağrıda bulunuyorum.

Yüce Allah hayra giden yollarımızı genişletsin, kalplerimize iman, şuur ve aramızda kardeşliği yüceltsin. Amin.

[İstanbul Sözleşmesi Bitti. Şimdi Ne Yapmalıyız?](#)

“Sen dinlerine uymadıkça, ne Yahudiler ve ne de Hıristiyanlar asla senden razı olmazlar.” (Bakara/120) Sözlerin en güzel kaynağı Kur’an-ı Kerim’de Rabbimiz böyle buyurmuş. Çok açık bir gerçeği, çağlar üstü bir uyarı olarak Müslümanlara iletmiş. Avrupa Birliği ve Avrupa Konseyi ile yaptığımız üyelik macerasında bu gerçeğe sürekli yüzleşiyoruz. Topyekûn onlar gibi inanıp yaşamamız da onların bizi olduğumuz gibi kabul edip aralarına

almaları da mümkün görülüyor. Onlardan ithal ettiğimiz kanun ve sözleşmeler de bedenimize uymuyor, aslimızı ve neslimizi ifsad ediyor, bizi kendimizden ve değerlerimizden uzaklaştırıyor. İstanbul Sözleşmesi de böyle bir sürecin müsebbibi, bir kısım ihmal ve hatalarımızın da bir sonucudur.

Çok şükür, Sayın Cumhurbaşkanımızın bu yıkıcı sözleşmeyi feshetmesiyle çoğumuz mutlu olduk ve Milletin geleceğine olan güvenimiz daha da yükseldi. Şimdi 80. maddesine göre feshettiğimiz bu sözleşmeden tam olarak çekilmemiz 3 ay sürecek. İstanbul Sözleşmesinin feshedilmesi elbette her sorunun çözülmesi anlamına gelmiyor. Ama son yıllarda aile kurumuna yapılan birçok saldırının yasal ve psikolojik ilham kaynağı olduğu için çok büyük bir önem arz ediyor. Devletin ve Hükümetin, halkın sesini duyduğunu, değerleriyle savaş açan akımlara karşı korumaya geçtiğini gösteriyor. Bu kutlu adımı daha güzel ve kalıcı önlemlerle değerli ve etkili kılmak, hemen her kesimin endişelerini dikkate alacak yapısal çözümleri sağlamak, hepimizin boynuna bir borç ve gelecek nesillerimizin kalitesi için bir görevdir.

Sırada neler olmalı?

İstanbul Sözleşmesinin dayanak olduğu veya ilham verdiği çok sayıda mevzuat ve kamu uygulaması bulunmaktadır. Toplumun değerlerini ve çoğunluğun yaklaşımını da yansıtacak bir çalışma grubu içinde feminist ve seküler akımların baskılarından bağımsız kalacak bir disiplin altında, mevzuat taraması yapılarak, mevcutların yerine alternatif ve ihtiyaca göre yeni metinler tasarlanarak, kamuoyu nezdinde tartışılarak benimsenmesi ve iyileştirilmesi sağlanmalıdır.

Bir öngörü ve tavsiye niteliğindeki düşüncelerimiz şunlardır:

A- Çekilmemiz Gereken Diğer Uluslararası Sözleşme ve Protokoller:

1- Birleşmiş Milletler CEDAW Sözleşmesi: 1985 yılında imzaladığımız bu sözleşme aile kurumunun temel yıkım dayanağı olmuş ve en büyük zarar bu sözleşme ile verilmiştir. Süresiz nafaka, Aile Reisliği kavramının kaldırılması, erkeğin evlilik içinde kavvam sıfatıyla aldığı görev ve yetkilerin yok edilmesi, zinanın suç olmaktan çıkarılışı, toplumsal cinsiyet eşitliği kavramının mevzuata girmesi gibi çok sayıda sorunun asıl kaynağı bu sözleşmedir.

2- Lanzarote Sözleşmesi: 2007 yılında imzaladığımız ve 2011 yılında uygulamaya aldığımız bu sözleşme 15 yaş ve üzeri gençlerin rızaları ile pornografik unsurlar içinde yer almasına, cinsel

serbestlik yaşamasına, 13-15 yaş arası çocukların kendi aralarında rıza ile cinsel beraberlik yaşamasına yasal kılıf oluşturmaktadır. Çocukları koruma adıyla çocuk cinselliğini meşrulaştırma aracı olmuştur.

3- Fulbright Anlaşması: ABD ile aramızda yapılan bu anlaşma ile Milli Eğitim sistemi yürürlüğe girdiği 18 Mart 1950'den itibaren ABD hegemonyası altına alınmıştır. Bu yüzden eğitim yapımız bir türlü milli olamamış, toplumsal cinsiyet eşitliği projeleri ile ateist, İslam karşıtı müfredat yapısı, tarihimize ve değerlerimize batılı gözüyle yaklaşan mantığı içinde problemler yetişmesine, hem dünyevi hem de uhrevi ilimler açısından yetersiz ve başarısız bir süreç oluşmasına neden olmuştur. Bu anlaşma ile kurulan, 9 üyesinden 5'inin ABD tarafında bulunduğu komisyonun "**Birleşik Devletler Eğitim Komisyonu**" adını taşıması da işgal zihniyetiyle çalıştırıldığı bir göstergesidir.

4- Avrupa Konseyinin yayınladığı Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesine imza atarak taraf olduk. Bu sözleşmenin eşcinsel evliliği gibi konuları da insan hakları kapsamına alan yaklaşımlarına rezerv koymakla birlikte, asıl olarak idamı tamamen yasaklayan 6 ve 13 numaralı protokollerinden de çekilmemiz gerekiyor. Çünkü bunlar kaldığı sürece vahşice işlenen kadın, çocuk ve erkek cinayetlerine karşı gerçek adaleti tesis etmemiz, hak ettiği şüphe götürmeyen sapık, katil ve vatan hainlerine idam cezasını getirmemiz mümkün olmayacak. İdam cezası ile birlikte kısas esaslarının da tanımlanması gerekir. Kısas olduğunda katilin idamı veya maktulün yakınlarına fidye ödemesi sağlanabilir. Sayın Cumhurbaşkanımız, idam konusu her açıldığında Meclisi işaret ederek, idam teklifi önüne gelirse onaylarım diyor ama, önce kendisinin bu protokolleri iptal ederek Meclisin yolunu açması lazım! Aksi takdirde bu meyandaki sözlerinin karşılığı olmayacaktır.

B- Kanunlarımızda Yapmamız Gereken Düzenlemeler:

1- Anayasamızdan cinsiyetçi tanımlamalar ve ayrımlar çıkarılmalıdır. Devletin aile, çocuklar ve gençlikle ilgili görevleri netleştirilmelidir.

a) Anayasanın 10. maddesine eklenen "*Kadınlar ve erkekler eşit haklara sahiptir. Devlet, bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlamakla yükümlüdür. (Ek cümle: 7/5/2010-5982/1 md.) Bu maksatla alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı olarak yorumlanamaz.*" ifadesi kendi içinde çelişkili ve cinsiyet ayrımcılığını meşrulaştırıcı bir yaklaşımdır. 2010 yılında anayasamıza İstanbul Sözleşmesi zihniyeti ve çalışmasıyla sokulan bu son cümle çıkarılmalıdır.

b) Anayasanın 41. maddesi içinde yer alan “Devlet, ailenin huzur ve refahı ile özellikle ananın ve çocukların korunması ve aile planlamasının öğretimi ile uygulanmasını sağlamak için gerekli tedbirleri alır, teşkilatı kurar.” ifadesinde aile planlamasına vurgu yapılması anlamsız ve gereksizdir. Nüfusun yaşlandığını, çocuk sayısının düştüğünü tespit ve şikayet ettiğimiz bu zamanda, aile planlamasına aşırı vurgu yapılması sakıncalı ve kasıtlı gibi görünen bir hatadır. Ailenin korunması, huzur ve refahının sağlanması; öncelikle ekonomik iyiliğin yaygınlaştırılması, toplumsal değerlerin yaşatılması, sağlıklı beslenme ve hayat şartlarıyla ilgilidir. Toplumun genel ahlak kurallarına aykırı yayınları önlemek, alkol, uyuşturucu, kumar ve faiz gibi kötülöklere karşı önlem almak devletin temel görevidir.

c) Gençliğin korunması için Anayasanın 58. maddesinde sayılan hususlar hayata geçirilmelidir. Milli Piyango ismi tamamen kaldırılmalıdır. Milli ifadesinin kullanılabileceği kurumlar kanunla tanımlanmalıdır. At yarışları, spor toto, iddia gibi bahisler ve internet üzerinden kumar oyunları yasaklanmalıdır. TV’lerde gençliğin ahlakını ve sağlığını hedef alan yoğun şiddet içerikli yayınlar, ahlaksız hayatı ve israfı özendiren senaryolar, cinsel sapkınlıkları reklam eden programlar yasaklanmalıdır. Toplumdaki sağlıksız ve ahlaksız kişilerin hayatını sansürsüzce ortaya dökerek ve didikleyerek yayılmasına, tanınmasına ve zamanla normal görülmesine neden olan programlar yasaklanmalıdır.

2- İstanbul Sözleşmesine dayanarak çıkarılan 6284 sayılı kanun ise, ya kaldırılarak yenisi yapılmalı veya aşağıdaki hususları içeren kapsamlı bir yenilemeye tabi tutulmalıdır:

a) Acil durumlarda mağdur tarafın özellikle fiziksel şiddet görmesini önleyecek şekilde hızlı ve kısa süreli uzaklaştırmalar 2 veya 3 gün gibi kolaylıkla verilebilmeli ama daha fazla uzatılması mümkün olmamalıdır.

b) Kadının beyanı esastır yaklaşımı yerine mağdur olan tarafın beyanı, delil ve diğer tespitler ile birlikte olmalıdır.

c) Uzaklaştırma kararları zinaya devlet koruması, haysiyetsiz yaşamı sürdürme ve eşler arasında cezalandırma unsuru olmaktan çıkarılmalıdır.

d) Evden uzaklaştırılan kişinin kalacağı mekanı da uzaklaştırma kararını veren yetkililer sağlamalıdır.

e) Uzaklaştırma kararı alınan ailelerde taraflar ve çocuklar zorunlu psikoterapik seanslara ücreti devlet tarafından karşılanarak alınmalıdır.

f) Aile sorunlarında tarafların kabul edeceği aile büyükleri veya bölgenin kanaat önderi sayılan kişiler (muhtar, imam, öğretmen vb. tanınan ve sayılanlar) veya Aile Bakanlığı tarafından o bölge için görevlendirilen sosyal hizmet uzmanları, sosyologlar, psikologlar, psikolojik danışmanlar, aile danışmanları gibi uzmanların ARABULUCU olması sağlanmalıdır. Aile birliğinin korunmasının, şiddet olaylarının önlenmesinin esas olduğu, boşanma ve velayetin tek taraflı alınması gibi durumların zorunlu olmadıkça uygulanmaması, bu tür yönlendirme gerekçelerinin kayıtlara eksiksiz olarak alınması kural olmalıdır.

g) İstanbul Sözleşmesinin zehirlerinden birisi olan 18 yaş altındaki çocukların cinsel yönelimlerine kendilerinin karar verebilmesi ve bu talebin engellenmesinin şiddet sayılması gibi saçmalıkların önüne geçilmelidir. 18 yaş altı çocukların cinsel kimliklerine kendilerinin veya ebeveynlerinin müdahale hakkı olmamalıdır. Çok nadir görülen çift cinsiyetle doğum gibi hallerde ise, baskın görülen, çocuğun ve ailenin de rıza gösterdiği tarafa uygun tedavi ve girişimsel işlem yapılması sağlanmalıdır.

h) Bir erkekle yabancı bir kadının tartışması mahkemeye taşındığında kadın şikayetinden vazgeçerse dava düşmektedir. Bu kadın erkeğin karısı olduğunda ise şikayetinden vazgeçse bile kamu davası sürdürülerek evli olmak erkekler için zulme bahane edilmektedir.

ı) 6284 yasasına dayalı olarak çıkarılan çok sayıda yönetmelik ve genelge gibi alt mevzuat belgeleri de yürürlükten kaldırılarak ulusal kanalların "prime time" zamanlarında Toplumsal Cinsiyet Eşitliği yayın zorunluluğu gibi fitnelere de son verilmelidir.

3- Türk Medeni Kanununda aşağıdaki düzenlemeler yapılmalıdır:

a) Kadınların doğal hakkı olan mehir ödemesi veya alacağı resmi güvence altına alınmalıdır. Boşanma hallerinde kadınların mağdur edilmemesi için mehir alacağının tazminat gibi ödenmesi takip edilmeli, mehir alacağı olmadığı, boşanan erkeğin işsizlik veya fakirlikten ödeme gücünün bulunmadığı durumlarda kadınların geçimi için en fazla bir yıl olmak üzere devlet tarafından sosyal yardım ödemeleri yapılmalıdır. Yeniden evlenmesi mümkün olmayacak kadar yaşlı, hasta veya engelli olan, kendisi her hangi bir işte çalışamayacak durumda olan kadınların sosyal yardım desteği süresiz uzatılabilir.

b)169. madde içinde yer alan ve dava boyunca ödenebilen tedbir nafakasının süresi en fazla 3 ayla sınırlı tutulmalıdır. Aldatma ve aile bireylerine şiddet gibi ağır kusuru olan kişilerin tedbir nafakası alması kesin ifadelerle önlenmelidir.

c) 175. madde içinde yer alan nafakanın süresiz verilebileceği ibaresi kaldırılmalıdır. Nafaka ödeme süresi azami 1 yıla sınırlı olmalıdır. Aldatma, çocuğa ve eşine karşı şiddet, mal ve can emniyetini ihlal etme gibi açıkça kusuru olan kişilere nafaka bağlanması kesin olarak önlenmeli ve Yargıtayın aksi yöndeki içtihatlerine mahal bırakılmamalıdır.

d) 182. maddeye göre iştirak nafakası hükmedilen kişilerin çocuğun ortak velayetine sahip olmaları temel olmalı ve çocukla ilgili bütün önemli kararlara iştiraki ve bilgilenmesi sağlanmalıdır.

e) 364. maddede ifade edilen akrabaların yardım nafakası verme sorumluluğu hayata geçirilmelidir. İmkani olduğu halde alt ve üst soyundan 1. derecede yakınlarına nafaka ödemeyenler için yasal takibat yapılmalıdır. Kendisi çalışamayacak durumda bulunan, akrabaları olmayan veya durumları nafaka vermeye uygun olmayan kişilerin sosyal devlet ilkeleri gereği kamu yardımlarından faydalanmasını Aile Bakanlığının taşra teşkilatı takip ederek ifa etmelidir.

f) Boşanma davaları en fazla 3 ay içinde sonuçlanmalıdır. Boşanma davalarında çekişme konusu olan tazminat vb. konular ayrı dava dosyaları şeklinde bakılmalıdır.

g) Evliliklerde mal ayrılığı ilkesi varsayılan durum olmalı, sözleşme yapılmadıkça sadece evlilik yapıldığı için kişilerin boşanma sırasında haksız zenginleşmesine engel olunmalıdır.

h) İnançımıza ve kültürümüze göre çocuğun velayeti baba tarafına aittir ve bu yüzden soyismi verilmektedir. Özellikle yaşı küçük olan çocukların varsayılan değer olarak anne tarafına tam velayetle verilmesi bu doğal hakkın gaspına, annelerin boşanma nedeniyle çocuklarını babalara karşı silah gibi kullanmasına neden olmaktadır. 0-10 yaş arası çocuk cinayetlerinde katilin %80'ler civarında anne tarafının olması bu yaklaşımın çok da sağlıklı olmadığını göstermektedir. Çocuklarda velayetin en azından ortak tutulması, görüş ve ziyaretlerin engellenmemesi, çocuğa her iki tarafın akrabalarıyla kaynaşacak zamanın ve imkanın verilmesi esas olmalıdır. Çocuğu diğer ebeveyne karşı kıskırttığı ve göstermekten sakındığı tespit edilen kişilerin velayeti iptal edilebilmelidir.

4- Türk Ceza Kanununda aşağıda düzenlemeler yapılmalıdır:

a) Vatan hainleri, katiller ve çocuk tecavüzcüleri için idam cezası geri getirilmelidir. Bunu engelleyen uluslararası protokollerden çıkılmalıdır.

b) Alkollü iken bir suç işlemek hafifletici değil bilakis ağırlaştırıcı unsur sayılmalıdır. Alkollü araç kullanan herkes kaza yapmasa bile kasten adam öldürme ve yaralamaya teşebbüsten ceza almalıdır. Sarhoşken trafik kazası yapıp 3 kişiyi öldüren kişilerin 3 yıl içinde sokaklara geri dönmesi gibi hukuk garabetleri bir daha asla yaşanmamalıdır.

c) Zina yeniden suç sayılmalı, evliyken zina yapan kadın ve erkeklerin cezaları bekarlardan daha fazla olmalıdır.

d) Fuhuşa aracılık etmenin cezası arttırılmalı, resmi kayıtlı veya gayri resmi fuhuşa müsaade edilmemelidir.

e) İftira suçunun cezası ağırlaştırılmalı, iftira edilen kişiye isnat edilen suçun ceza karşılığı iftira eden kişiye verilmelidir.

f) Sapkınlığın yayılmasını amaçlayan ve toplumun değerlerine savaş açan eşcinsel, LGBT vb türevler altında dernek veya benzeri örgütlerin kurulması, medyada ve halkın arasında propaganda yaparak toplumun değerlerini tahkir etmesi yasaklanmalıdır. Bu tür oluşumlar terör örgütleri kapsamına alınmalıdır.

g) Kadın veya erkeğe özel cinsiyetçi, bölücü, toplumun bir kısmını diğerlerine kışkırtıcı dernek vb. örgütlenmeler yasaklanmalıdır. Kültürel ve tarihsel olarak kökü bulunmayan taleplerle ortaya çıkan, kadının ve erkeğin fitri görevlerini inkar eden ve değiştirmeye çalışan yapılanmalar sosyal terör örgütü gibi değerlendirilmelidir.

C- Diğer Genel Düzenlemeler:

1- Aile Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığının, KADEM başta olmak üzere feminist grupların resmi teşkilatı gibi yapılanması ve çalışması önlenmelidir. Aile Bakanlarının hep aynı kaynaktan ve kadınlardan seçilmesi terk edilmelidir. Eğer adı AİLE olacaksa, ailenin kuruluşunu başlatan ve yaşaması için hayatını vakfeden erkeğin varlığı inkar edilmemeli ve iyi aile babası örnek erkeklerin de Aile Bakanı olması sağlanmalıdır. Aile Bakanlığı içinde tıpkı kadınlarda olduğu gibi Erkeğin Statüsü Genel Müdürlüğü de kurularak aile odaklı bir

yapılanmaya gidilmelidir.

2- İnternet ve TV başta olmak üzere toplumun değerleriyle savaş açan yayınların önlenmesi, ulusal yayınlarda ahlaksızlığın, israfın ve şiddetin her ne şekilde olursa olsun yayınlanması önlenmelidir.

3- Her türlü şiddetin temelinde yer alan alkolle mücadele için sadece yüksek vergi kolaylığından kaçınılmalıdır. Alkollü iken işlenen suçların cezası arttırılmalı, alkolden kurtulmak isteyenler için etkili rehabilitasyon programları düzenlenmeli, kişileri alkole iten sebepler araştırılarak bunlarla ilgili özel çalışmalar yapılmalıdır.

4- Kişilerin beden sağlığını ve hormonal yapısını bozan gıdalara karşı önlem alınmalı, helal gıda mevzuatı işler hale getirilmeli, gıdalardaki ilaç ve katkıların sıkı takibi yapılarak koruyucu önlemler alınmalıdır.

5- Evlenmek isteyen herkesin zorunlu olarak katılacağı evlilik okulları açılmalıdır. Nikah için başvuran çiftler bu okullarda değerlerimize ve kültürümüze uygun bir müfredat içinde cinsellik, iletişim, psikolojik şartlar, ekonomi yönetimi, temel sağlık ve ilk yardım, temel ev becerileri gibi konuları öğrenmelidir.

6- Ev hanımlığı ve annelik vasıfsız işçi statüsünde değil özel ve değerli bir toplumsal görev olarak tanımlanmalıdır. Kocasının yeterli olamadığı durumlarda ev hanımlarının temel güvencesi devlet olmalı ve teşvik primleriyle evde annelik özendirilmelidir. Evlilik süresince kadınların hesabına açılan bir devlet fonunda birikim yapılması ve kamu tarafından işletilmesi, 25 yıl ve üzerinde evliliğini sürdüren kadınlara yıllık veya aylık gelir ödemeleri yapılmalıdır.

7- Kadınların istemedikleri halde çalışmak zorunda kalmamaları için, çalışan erkeklerin maaşlarında eşi çalışmıyor ise yüksek aile ve çocuk yardımı ödemeleri olmalıdır. Bu rakamlar sembolik değil anlamlı bir düzeyde verilmelidir.

8- Cumhuriyet tarihimizin 64 yılı boyunca uygulanan evlilik yaşları, 2001 yılında kabul edilen yeni Medeni Kanunla 18'e çıkarılmıştı. Bu tarihten sonra kanundaki değişikliği dikkate almayan vatandaşlarımızın bir kısmı, gelenek ve göreneklerinin etkisiyle 14-15 yaş civarı evliliklerine devam ettiler. Bunların çoğunluğu da Roman vatandaşlarımızdı. Diğerleri de genelde kırsal kesimlerde yaşayan halktan birileriydi. Önce kendi aralarında dini nikah ve düğün yaptılar, sonra da yaşları uygun olunca resmi nikahla evliliklerini sürdürdüler. Fakat bu

sırada çocukları olunca hastane kayıtlarında evlilik yaşlarının düşüklüğü ortaya çıktı ve kamu adına soruşturmaya tabi tutularak haklarında ceza davaları açıldı. 7-8 yıl süren bu davalar sonunda, kızların yaşlarına göre değişmekle birlikte, 5-6 yıldan 14-15 yıla kadar hapis cezaları verildi. Yaşı kanuna göre küçük kızlarla evlenen erkekler ile bu kız ve erkeklerin babaları hapse atıldılar. Resmi nikahlı kocaları ve babaları hapse atılan kadınlar çocukları ile ortada kaldı. Devlet onlara razı mısın, senin nikâhlı kocanı sana tecavüz ettiği için hapse atıyoruz, kabul ediyor musun diye sormadı! Bu kadınlar ve çocukları dışarıda, eşleri de içeride perişan oldu. Hapishane ziyaretlerinde tecavüzcüsü sayılan kocalarıyla pembe odalarda cinsel birliktelik yaşamaları da sağlanmaya devam etti. Tecavüz, zorla alıkoyma gibi suçlar ve suçlular konu dışında olmak üzere, sırf kanundan küçük yaşta evlendiği için hayatı karartılan bu insanların, topluma tekrar kazandırılmaları gerekir. Bir trafik kazasında sarhoşken 3 kişiyi öldüren katiller 3 yıl hapis yatıp kurtulabiliyorken, Allah'ın haram saydığı zina yerine helal yoldan evlenen insanların hapislerde çürütülmesi, ne hakka ne de hukuka sığar! Bu insanları bir seferliğine de olsa affetmek ve yuvalarına kavuşturmak zorundayız. Onların gözyaşları ve bedduaları peşimizi ahirete kadar bırakmaz! Bu sorunun acilen çözülmesi, çok genç yaşta evliliklerin olmaması için de eğitim ve bilinçlendirme çalışmalarının devam etmesi gerekir.

9- Evlilik yaşının aşırı geciktirilmesi de kadın ve erkeklerin farklı şekilde gayri meşru yaşamaya başlamalarına, sapkınlıkların yayılmasına, ileri yaşlarda evlenilse de cinsel ve duygusal yönlerden uyumsuzluk, tatminsizlik gibi sorunların oluşmasına neden olmaktadır. Devletin şu anda 28 civarına yükselen evlilik yaşı ortalamasını 20'ye yakın seviyelere indirmek için özel çalışmalar yapması gereklidir.

D- SONUÇ

Yukarıdaki görselden de anlaşılacağı üzere, İstanbul Sözleşmesi ailemize saldıran çok sayıda unsurlardan sadece birisidir. Kritik ve sembolik değeri olduğu için, iptal edilmesi son derece önemli ve güçlü bir mesaj niteliğindedir. Halkımızın beklentisi de bu adımın açıklamaya çalıştığımız hususları da kapsayacak şekilde ilerlemesi ve şiddetin temel kaynağı olan sorunların çözülmesidir. Sayın Cumhurbaşkanımızın, Ayasofya Camisinin açılışından sonra aldığı en cesur ve güzel karar İstanbul Sözleşmesinin feshi olmuştur. Bu kutlu adımı diğer eksikleri de tamamlayarak taçlandırmak kendisinin ve hükümetinin tarihi bir sorumluluğudur. Zira, yukarıda saymaya çalıştığımız aile düşmanı kanun ve uygulamaların önemli bir kısmı maalesef kendilerinin iktidarında olmuştur. Diğer adımlarla birlikte, bu zararların da telafisi ve

halkın değerleriyle yeniden kucaklaşma sağlanabilecektir.

Bu sıralar, iptal edilen İstanbul Sözleşmesinin yerine Ankara Mutabakatının hazırlandığı söylenmektedir. Allah şahidim olsun ki, yukarıda saydığım sorunlar giderilmedikçe isterse MEKKE mutabakatı yapılsın, hiçbir anlamı ve hayra etkisi bulunmayacaktır. Bu yapısal düzenlemeler eksik kalırsa, İstanbul Sözleşmesinin iptali sadece halkın gazını alma ve iyice hoyratlaşan feministlere biraz ayar verme gibi anlaşılacaktır. Bizler Sayın Cumhurbaşkanımızın böyle bir ucuzluk peşinde olmadığına inanıyor ve Milletin gönlünü fethedecek yeni adımlar atacağını bekliyoruz. Yüce Rabbimiz hayırlı işlerinde yollarını dümdüz eylesin. Kendisine hayırlı, basiretli, ferasetli, adaletli danışmanlardan ve siyasilerden yoldaşlar nasip eylesin. Milletimize de her zaman hayrı ve güzelliği isteyecek iman, gayret, birlik ve beraberlik şuurunu versin. Amin...

Ercan ÖZÇELİK

Türkiye Aile Meclisi Başkan Yardımcısı

Sağlık ve Sosyal Hizmet Ordusu Sendikası İstanbul Başkanı

Kaynaklar:

Kur'an-ı Kerim:

<https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/bakara-suresi-2/ayet-120/diyamet-isleri-baskanligi-meali-1>

T.C. Anayasası:

<https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuat?MevzuatNo=2709&MevzuatTur=1&MevzuatTertip=5>

Türk Medeni Kanunu: <https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.4721.pdf>

Türk Ceza Kanunu:

<https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuat?MevzuatNo=5237&MevzuatTur=1&MevzuatTertip=5>

6284 Sayılı Kanun:

<https://www.mevzuat.gov.tr/File/GeneratePdf?mevzuatNo=17030&mevzuatTur=KurumVeKurulusYonetmeligi&mevzuatTertip=5>

İstanbul Sözleşmesi: <https://rm.coe.int/1680462545>

CEDAW Sözleşmesi: <https://www.tbmm.gov.tr/komisyon/kefe/docs/cedaw.pdf>

Fulbright Anlaşması:

https://www.tbmm.gov.tr/tutanaklar/KANUNLAR_KARARLAR/kanuntbmmc032/kanuntbmmc032/kanuntbmmc03205596.pdf

Akit TV Derin Kutu Programı İstanbul Sözleşmesi ve Aile Sorunları

04/08/2020 Tarihinde Akit TV’de Yayınlanan “Derin Kutu” programında Sabri BALAMAN’ın moderatörlüğünde bir araya gelen Prof. Dr. Ebubekir SOFUOĞLU, Prof. Dr. Muttalip Kutluk ÖZGÜVEN, Mesut ARABUL ve Ercan ÖZÇELİK tarafından İstanbul Sözleşmesi ekseninde aile sorunları ve toplumu bekleyen sosyal tehlikeler ile çözümleri değerlendirildi.